

د ملي ولولو خاوند ، هيواد پال او

اولس پال شاعر

بناغلي عبدالوهاب سرتير

عبدالوهاب سرتير

بن

بن کې هم ونې شته هم بوټي هم گلونه اشنا

هم پکې ناڅي فواري او هم رنگونه اشنا

سترگې له زړه سره دميني په رشته وتره

بيا نو د بن مزې اخله خوندونه اشنا

د ملي ولولو خاوند ، هيواد پال او اولس پال شاعر ښاغلی عبدالوهاب سرتير

د افغانستان په معاصره شاعري کې زموږ تکړه او خوږ ژبې شاعر ښاغلی عبدالوهاب سرتير هغه ملي ، ټولټيز او ادبي سټاره چې د ده د نوم سره زموږ د ادب او فرهنگ مينه وال آشنا دي .

ښاغلی عبدالوهاب سرتير د حاجي صاحب عبدالغني زوی دی چې پر (۱۳۲۸) لمريز کال د ننگرهار ولايت د سره رود په موسی زيو کلي کې زيږيدلی دی . ده خپلې زده کړې د سيد جمال الدين د ښوونې او روڅنې په موسسه کې سرته رسولې دي . تر (۱۳۵۸) لمريز کال پورې د حبيبيې او استقلال په ليسو کې د پښتو ژبې او ادبياتو د ښوونکي دنده لرله ، او وروسته يې په راديو ټلويزون کې پر کار پيل وکړ . ده په راديو ټلويزون کې د شاعري تر څنگ د خپل کار په موده کې په سلگونو ليکنې ، گذار شونه ، مرکې او ديالوگونه ليکلې دي . سرتير صاحب همدا سې يو شمير ښکلې او په زړه پورې راديوبيي خپرونې هم جوړې کړې دي . دی په راديو ټلويزون کې د بلايلو خپرونو ليکونکې ، ويونکې ، او چلوونکې و . سرتير صاحب لکه زموږ نور هيواد وال د جهادي ډلو ټيلود خپل منځي جگړو له کبله د جرمني هيواد ته کډوال شو ، او له (۱۹۹۳) زيږديز کال راهيسې په جرمني کې د پردیسي ژوند تيروي .

له (۱۳۴۳) لمريز کال راهيسې د ده شعرونه د هيواد په مطبوعاتو کې خپره شوي او خپريږي او ده خپل قلم په دې لاره کې اوچت ساتلی دی .

ما د سرتير صاحب يو شمير شعرونه د انځوريز په شکل ترتيب کړي دي ، ستاسو د ادب مينه والو پام ورته را اړوم .

په درنښت او ادبي مينه : انجنير عبدالقادر مسعود

د مینې تار؟

چې احساس نه وي له چا سره د مینې
تراو شلیبې له دنیا سره د مینې
قیس چې خلک یې مجنون بولي مین وو
تار تړلې وولیا سره د مینې
په هوا چې د بنایست غږېږي سترگې
رابطه ده له ټنګلا سره د مینې
تار روزلی او ټینګ کړې دی احساسه
کوم پیوند چې دی له ما سره د مینې
محل پرېږدئ چې روښانه وي په شمعو
پټنګ ژوند کړې له رڼا سره د مینې
زه (سرتیر) نن له هجرانه په عذاب یم
ژوند چې غواړم له سبا سره د مینې

ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

شاعر: عبدالوهاب سرتیر

د سبا باده چلیبړه !

د سبا باده چلیبړه چې بهار در سره راشي
خوشبوئي د یار د ځنډو په وار وار در سره راشي
د سبا باده چلیبړه که نرګس کوله کډه
چې گلاب د ننگرهار مې پدې لار در سره راشي
د سبا باده چلیبړه ویشه زیری د سپرلیو
که وږمې د سرو غاټولو لاله زار در سره راشي
د سبا باده چلیبړه ما له یار سره یو ځای کړه
چې د پای ټکی د ستړي انتظار در سره راشي
د سبا باده چلیبړه چې دلمر وړانګې تازه شي
چې له سره خمار ووځي او دیدار در سره راشي
د سبا باده چلیبړه چې ټنګلا لمن ټنګاره کړي
د هنر د شاهکارونو لوی شهکار در سره راشي
د سبا باده چلیبړه چې د مرو وچ رگونه
د ریاب په شاتې سړ شي، په گفتار در سره راشي
د سبا باده چلیبړه چې (سرتیر) هجر ځپلې
گونډې وي چې لاس نیولې زما یار در سره راشي

شاعر: عبدالوهاب سرتیر

ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

شاعر: عبدالوهاب سرتبیر
ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

ژړا

تبر په دې خاوره څه ناوړین دی چې ننګونه ژاري
لویدلې خاورو کې شملی دی چې دا غرونه ژاري
اوبه اوبه شولو غیرت، فریاد له کپره ووت
چې راغلی وریځې خونړۍ او تندرونه ژاري
قیامت قیامت به ملاوي، نن مې په سترگو ولید
له اوبو لاندې اور بلېږي، دریاپونه ژاري
غرونه اوبه شول د غونډیو په حساب وړوکی
چې د بابا د کړو تورو نښانونه ژاري
چې په چمن وشي باران د مارکونډیو د چا
هم به سپرلی وي په ژړا هم به گلونه ژاري
په سترگو روند شولو ساقي، پیالی په ویر کیناستی
چې د (سرتبیر) څمار ته گوري ټول ځمونه ژاري

ژوندي آرمانونه

تنها نه يم له داغونو سره اوسم
ستاد مینې له یادونو سره اوسم
گومان مه کوه چې مې دې کړمه مرگه
له ژونديو ارمانونو سره اوسم
په دې شپه کې چې وختونو لورولې
له روښانو مشالونو سره اوسم
زولنو مې اراده نه کړه بدله
د آزاد ژوند له فکرونو سره اوسم
هر څزان کې زه مین يم پاتې شوی
سرتبیر تل له بهارونو سره اوسم

شاعر: عبدالوهاب سرتبیر
ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

ليونى احساس

شاعر: عبدالوهاب سرتير
ترتيب كوونكى: انجنير عبدالقادر مسعود

يو زره لرم مين چي ما په غرونو گرځوي
مجنون يممه خو ډير مې په گلونو گرځوي
له كوره په صحرا باندي خوشحاله يممه چې گرځم
ملنگ مې چې دا نن په بيابانو گرځوي
هروخت چې وخت پيدا كړم په سفر وځم له كوره
احساس مې ليونې په دريابونو گرځوي
كه لږ مې هم له چا سره په مينه دي خنډلي
يادونه به مې ټول عمر په زړونو گرځوي
مننه لويه خدايه: يو څوك شته چې نازوي مې
ساقې چې راسره خوا كې جامونه گرځوي
زاري د حاسدانو له حسده په چاودو دي
يونيم چې له (سرتيره) دا مخونه گرځوي

ژړا...!؟

شاعر: عبدالوهاب سرتير
ترتيب كوونكى: انجنير عبدالقادر مسعود

ميتلا دي په هجران يممه چې ژاړم
بيچاره شومه حيران يممه چې ژاړم
چې په كله سره گورو د زره سره
پدې هبله او ارمان يممه چې ژاړم
آخر زره لرم مين ډيره نده
بل څوك نه يممه انسان يممه چې ژاړم
بې وطنه مهاجر يممه آلمان كې
دردېدلى يو افغان يممه چې ژاړم
دا څه وينې دي روانې په هر گوتكې
يو وگړى د جهان يممه چې ژاړم
ولى؟ ځاى د مينې كركى دى نيولې
دوب همدي سوچ كې روان يممه چې ژاړم
په واټونو كې پرته دي زما غوښې
پدې بيه ډير ارزان يممه چې ژاړم
پسرلى دى هر څه رنگ اخلي غوږيرې
زه (سرتير) پكې خزان يممه چې ژاړم

امان

خلک له اوره امان غواړي زه په اور پسې ځم
چې ستا د سرو شونډو سکروټو په ټکور پسې ځم
له ځانه پس زور او قوت ورکړی ښکلو ته خدای
زه چې دا مینه مینه وایم په دې زور پسې ځم
څیرې گریوان چې دا له سپینو جامو لري گرځم
هغو تور کړې بم په مینه چې په تور پسې ځم
تسه له مینې جهنم ده مانې نه غواړمه
توره کیږدی، کې چې وي مینه هغه کور پسې ځم
چې مجسم پکې جهان وي له ستمه فارغ
د حقیقي ژوند د هنر ښکلي انځور پسې ځم
که ما (سرتیر) ته چا زما د ورکې پته راکړه
له پولو اورم دا وعده ده په هر لور پسې ځم

شاعر: عبدالوهاب سرتیر

ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

ساقی!

بیماري مې لولپه کړه، په څمار مې پورې اور کړه
نور مې مه پرېږده په تمه، په اسرار مې پورې اور کړه
که خبره وکړم سپینه، ساقی مینه غواړم مینه
مینه ناکه راته گوره، په اغیار مې پورې اور کړه
راته ناست رقیب کمین کې، مالا هو کړه سم په سین کې
مدعا مې کړه تر سره، په ټینگار مې پورې اور کړه
د ساړه ژمی ما پښام دی، تش زما دميو جام دی
دغه تشه مې کړه ډکه، په قرار مې پورې اور کړه
ما له ځانه سره مست کړه، د هستۍ غږ کې مې هست کړه
لیونتوب را مبارک کړه، په هر کار مې پورې اور کړه
زه (سرتیر) له ژونده ستړی، گورم ځان لکه یو مړی
ما له قبره را بهر کړه، په مزار مې پورې اور کړه

شاعر: عبدالوهاب سرتیر

ترتیب کوونکی: انجنیر عبدالقادر مسعود

شاعر: عبدالوهاب سرتير
ترتيب كوونكى: انجنير عبدالقادر مسعود

ساقى

ساقى تڙي يم كوه راباندي پام نن
له كرمه دي چې وكرم آلام نن
سره شپه ده سره شراب راته تاوده كره
په تودو شرابو غوارمه حمام نن

اور؟!

اور دي له لمني په لمنو لگيدلي نن
سري لمبي پري بلي دي غليم چې ما ليدلى نن
وگوره بنامار چې د عظمت كيسه يي مفتحه شوه
داسي پريزيدلى دي چې نشي پاڅيدلى نن

شاعر: عبدالوهاب سرتير
ترتيب كوونكى: عبدالقادر مسعود

سبا ، سبا

د وفا په تمه زور شوم ما وفا و نه ليده
تگه برگه زمانه ده ما رښتيا و نه ليده
غورولي تورې شپې ده په دنيا خپله لمنه
چې رڼا مودې تيارې كړي ما رڼا و نه ليده
په ژړا راغلو نړۍ ته په ژړا بارو و كډي
زاره چاودې كوچ و بار كې ما خندا و نه ليده
لا تر منځه واټنونه د انسان او ازادۍ دي
چې رښتيا دي څوك ازاد وي ما د چا و نه ليده
ډير مې وغوښتل تل ملكونه پسې لارم هرې خواته
جنون وويستم له پولو ما لپلا و نه ليده
د راتلو څرك يي په ستورو او اسمان كې نه لگيږي
هر ورځ سبا سبا كړي ما سبا و نه ليده
چې دي زړه وركرم له زړه نه زه سرتير دي پري مين شم
ما په ژوند كې داسې ښكلي دلريا و نه ليده